

Sygn. akt IV KO 90/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu sprawy **F. W.**
oskarżonego o czyn z art. 246 k.k. i inne
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 23 września 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...)
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2020 r. Sąd Rejonowy w K., w sprawie sygn. akt II K (...), wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy F. W. oskarżonego o przestępstwa z art. 246 k.k. i art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że oskarżony jest osobą w podeszłym wieku, zamieszkuje samotnie w G. i cierpi na liczne schorzenia. Oskarżony ma rozpoznaną chorobę wieńcową, cukrzycę typu 2, przewlekłą chorobę płuc, nerek, padaczkę oraz chorobę Alzheimera. Schorzenia te powodują, że może on co prawda uczestniczyć

w postępowaniu karnym, jednak powinno to nastąpić w miejscu zamieszkania z ograniczeniem czasowym czynności do 1 godziny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia określonego we wskazanym przepisie (art. 37 k.p.k.), jako wyjątek od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji), może nastąpić tylko wyjątkowo – m.in. także wtedy, gdy stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na stawienie się przed sądem właściwym, co uniemożliwiłoby rozpoznanie sprawy, a co najmniej skorzystanie przez oskarżonego z jego prawa do osobistego udziału w rozprawie.

Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Jak słusznie wskazał wnioskujący Sąd stan zdrowia F. W. wynika ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej (k. 245-248) oraz opinii biegłych (k. 268-270, k. 301-303), a biorąc pod uwagę podeszły wiek oskarżonego nie sposób uznać, aby miał on ulec poprawie. W tej sytuacji nie można także oczekiwać, że będzie on w stanie stawić się na rozprawę w Sądzie właściwym miejscowo. Jakkolwiek również udział oskarżonego w rozprawie jest jedynie uprawnieniem, niemniej należy mu umożliwić taki realny udział, zwłaszcza, że składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym F.W. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu.

W tym stanie rzeczy sprawę oskarżonego F. W., zawisłą przed Sądem Rejonowym w K. należało przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..